

2. Іванілов О.С. Економіка підприємства [Текст] : підручник / О.С. Іванілов. - К. : ЦУЛ, 2011. – 728 с.
3. Варналій З. С. Мале підприємництво: основи теорії і практики [Текст] : навч. посіб. / З. С. Варналій. – К.: Т-во “Знання”, КОО, 2013. – 302.
4. Васильців Т.Г. Економіка малого підприємства [Текст] : навч. посіб. / Т. Г. Васильців, О. І. Іляш, Н. Г. Міценко; за ред. д-ра екон. наук Т. Г. Васильціва. – К.: Знання, 2013. – 446 с.

Джула Світлана
ст. гр. МОА-31,
Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та
публічного управління Крисько Ж. Л.)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАКТИКИ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Як відомо, одним з головних напрямів ринкової трансформації економіки України є створення умов розвитку національного підприємництва. Світовий досвід і практика господарювання доводять, що саме існування і взаємодія великих, середніх, малих і дрібних підприємств, їх природне регулювання становлять характерну рису ринкової економіки.

Підприємцем може стати кожен: інженер з унікальною розробкою, фізик і мікробіолог, що відкрили нові явища, дизайнер одягу, музикант і журналіст. Головне – мати бізнес-ідею і бажання її реалізувати. А для цього не обов'язково отримувати економічну освіту.

Тому проблема неосвіченості підприємців не нова і не факт, що вона потребує рішення. Скоріше, навпаки, цей феномен підприємця варто залишити недоторканим, тому що саме поєднання всіх цих якостей в індивідуума дають йому той спосіб мислення, котрий дозволяє бачити попит і задовольняти його з метою отримання прибутку.

Варто відзначити, що проблемою можна вважати те, що такі люди займаються менеджментом і маркетингом у своєму бізнесі. При цьому вони у більшій мірі не наважуються займатися бухгалтерією і в цю сферу без заперечень залучають окрему одиницю.

Чому те, що підприємець сам займається управлінням і маркетингом у своїй компанії є проблемою? Кому це шкодить? Яку загрозу несе? Відповідь – таке управління в більшості випадків (виключенням є освічені за профілем менеджмент підприємці, котрі застосовують вивчені інструменти) шкодить самому підприємцю, його бізнесу, колективу та несе загрозу недоотримання прибутку. Проблему не вирішує освіта, яку підприємці здобувають через консультації і дистанційні навчальні курси типу МВА.

Отже, проблему можна сформулювати так: «Самостійне управління компанією, що здійснює підприємець неосвічений за профілем «менеджмент» або «Управління компанією самостійно здійснює неосвічений за профілем «менеджмент» підприємець».

Ще однією із проблем варто окреслити недовіру та неповагу практиків до теоретичних знань. Це є причиною того, що здобуті наукою знання, методи, інструменти не застосовуються на практиці. Тому багато зусиль витрачає підприємець на те, щоб винайти «ровер», щоб вирішити проблему, з якою стикається здійснюючи свою діяльність, направлену на отримання прибутку, замість того, щоб отримувати стабільний прибуток від роботи вивірених наукою інструментів менеджменту.

Також, проблемою можна назвати те, що підприємцю взагалі не відомі здобутки менеджменту як науки і де з ними можна познайомитися.

Чи важливі ці проблеми для України сьогодні? Відповідь: «Так!». Необхідність розвитку економіки ніяк не можна заперечити. Те, що підприємництво вважається одним із важливіших елементів сучасної економіки теж ніхто не може заперечити.

Отож, знання здобуті наукою «менеджмент» можуть стати (або є) джерелом економічного зростання. Ця умова не змінюється і в сучасному світі електронних технологій та інформації через те, що в основі сучасних технологій лежать академічні знання, тобто «старі» перевірені закони. Наприклад, дистанційне управління компанією та просування продукту в

мережі Інтернет мають в основі ті самі закони менеджменту і маркетингу, які використовували в 80-90 р.р. ХХ століття.

Це не означає, що ці знання не потребують адаптації під особливості кожної з компаній. Важливим елементом менеджменту, котрим нехтують управляючі підприємці (через брак часу) – це перетворення набутого досвіду в інформацію і, через систематизацію, в індивідуальні знання фірми.

Отже, розуміючи, що підприємництво є фундаментом ринкової економіки варто більше уваги приділяти навчанню підприємців і ознайомленню їх із здобутками науки «менеджмент».

Добош Світлана
ст. гр. ММБзм-21,
Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри міжнародного
бізнесу і туризму Гугул О.Я.)

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі ринкового трансформування економіки України одним із головних чинників стабільності досягнутих позитивних соціально-економічних тенденцій у державі є забезпечення сталого економічного зростання та розвитку соціальної сфери в регіонах на основі мобілізації й ефективного використання всього комплексу ресурсів та умов. Серед шляхів зміцнення національної економіки слід визнати розвиток малого підприємництва. Ринкові трансформаційні процеси економіки України, правове визначення приватної власності об'єктивно викликали до життя та відродили в Україні активну підприємницьку діяльність. За цих умов провідною формою господарювання стає малий бізнес як особливий вид господарської діяльності та один із важелів формування і функціонування національної економіки з ринковим механізмом господарювання, що відіграє важливу роль у соціально-економічному розвитку держави.

Всебічне проникнення малого підприємництва до соціально-економічної

системи країни є необхідною передумовою переходу національної економіки на ринкові рейки, ефективної реструктуризації виробництва та підприємств, розвитку інноваційної діяльності, розв'язання проблем зайнятості, підвищення рівня життя населення як в кожному окремому регіоні зокрема, так і у державі в цілому. Постійний розвиток конкурентного середовища, невід'ємною складовою якого є мале підприємництво, став запорукою економічного зростання держави, раціонального й ефективного використання її ресурсів.

По перше мале підприємство - це не просто невелике за чисельністю і обсягу продукції виробництво, а зовсім нова структура, що набуває розвитку в підприємствах непрофільних виробництв виключених з технологічних процесів та переданих невеликим субпідрядним фірмам. Так, у США та Західній Європі ступінь залежності виробництва великого підприємства від невеликих партнерів-субпідрядників складає 50-60%, а в Японії - 70-80% [2, с. 11].

По-друге, у вирішенні економічних проблем країни сектор малого підприємництва є універсальним утилізатором, що спроможний вирішити проблему найбільш повного та ефективного використання обмежених матеріальних, капітальних, фінансових, кадрових ресурсів, додатково втягуючи в обіг вузько локальні розрізнені ресурси, використання яких у масштабах великих структур ускладнене або неможливе,

Таким чином, пріоритетами діяльності малих підприємств має бути вдосконалення механізмів стимулювання розвитку бізнесу, створення умов для підвищення конкурентоспроможності, а державні органи влади повинні вдосконалити нормативно-правові передумови щодо податкової реформи з метою зміцнення фінансово-економічної основи малих підприємств. Фінансове забезпечення реалізації стратегічних пріоритетів має здійснюватися за рахунок власних коштів малих підприємств та залучених коштів інвесторів.

Література:

1. Закон України Про державну підтримку малого підприємництва: Закон від 19 жовтня 2000 року №2062-III // Урядовий кур'єр. -2013. -22 листопада.